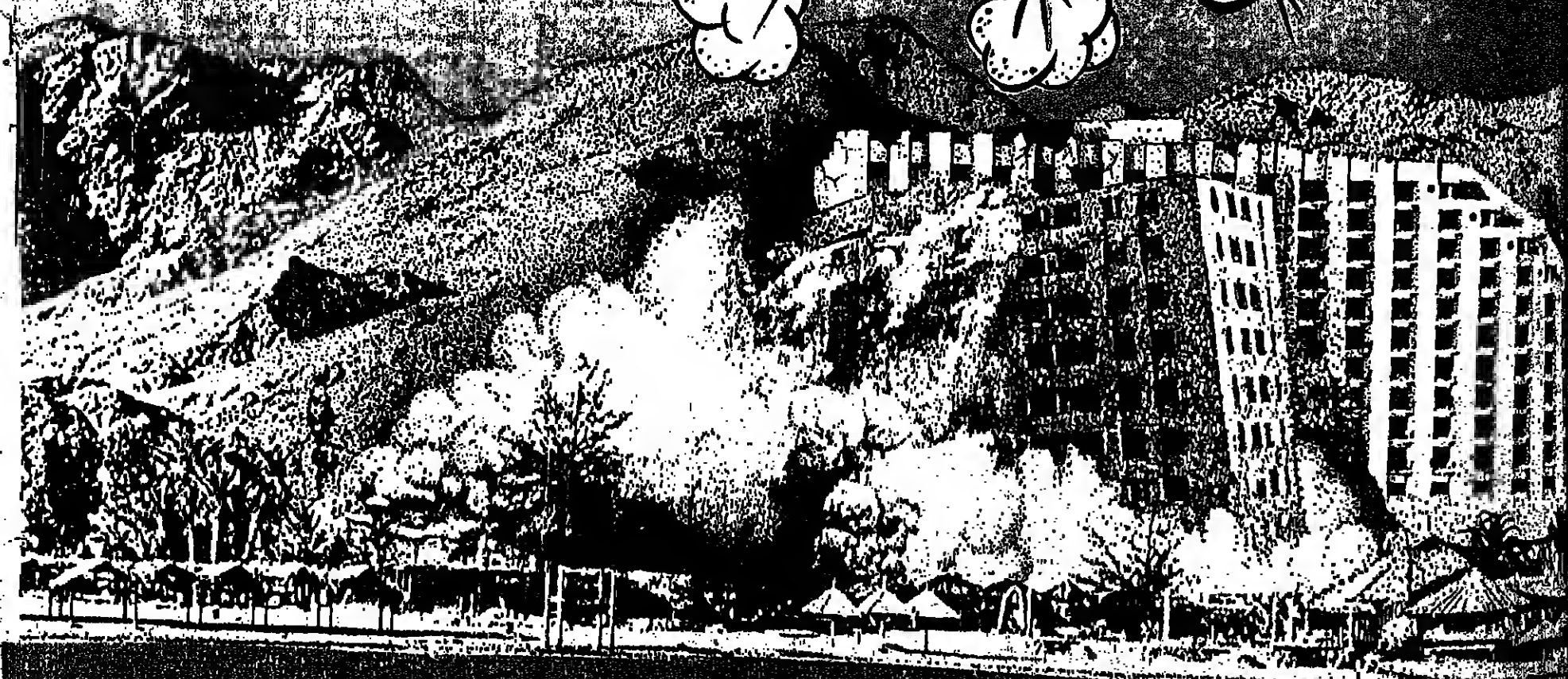
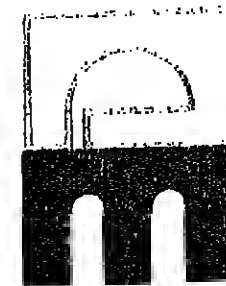

1. The first step is to identify the problem. This involves understanding the current situation and what needs to be changed.

25.9-30.9.88

St Michael MARKS & SPENCER כולל מוצרי האיכות

"סריגי הל"

סריגים לנשים
עודפי יצוא (דגמי יאווטה)

6990
רק

עד איזילת המלאי

שמיכות חורף במחיר ללא תקדים

אלבינה
(לבן)

79⁰⁰ **119⁰⁰** **150-200** **חיד 200**
119⁹⁰ **177⁷⁰** **200-220** **חיד 220**
18⁹⁰ **25⁹⁰** **50-70** **חיד 70**

15%

שבוע אחרון של מבצע הקיבוצות **15%** הנחה

כדאי לקנות במשביר לצרכן

הפעם:

■ מלחמת סאלק בסייבין
אלה תולדות
חיסוני הפוליו בארץ
בטאת רוג'ית תמרי

לא במחשבה
חשבון נפש של יהודה עמיה
מאת שלי ברזילי-זונפלד

■ הנשיא, שיחיה

אין תחליך דמוקרטי בציל
מאט גוגה קוגן

סוד הקידה השבעית
לידה בבית החולים
משגב-לדן

_____

אמנה חדשה

א. יערי עצמו הביע מליאה רבה על כך שהחוקרים לא רוצים להעריך את המצב הכלכלי של ישראל. יערי עצמו מנסה להעריך את המצב הכלכלי של ישראל. יערי עצמו מנסה להעריך את המצב הכלכלי של ישראל.

המיסמך הוא אנטי-סמי באופן בוטה ומאגנט
עוים מהמחשבות של וקו ציון, חלקם
של היהודים כמכור העולם כמלכות העולם
השונה והשנית, איננו היהודים רשמי
החלק מהמחשבות הציונית ועוד
הוא גוף מסלולי מאי הוא חזק

[illegible]

המסלול הרצוי לה
הוא מסלול מסודר — ספרון — 40
עמודים. מלאכת הניסוח היא קצרות
ומקצועית. הספרון צא כעתיקים רבים
וכבר יצא לאור מספר רב.

● נפתלי לזב

מלה דעה

[illegible]

_____

זהו גזק חמור, מפני שבמקום הכורים
הגרעיניים הוקמו תחנות דוח קונבנציונליות,
ששורפות סחם ומוזס בכמויות אדירות

התחום של איכות הסביבה, כמו כל תחום
בחינוך שבו אפשר לשחק במונחים, בתורות
והרצון הטוב של בני־אדם לשפר את העולם,
הוא תחום פורץ. יש בו מרחב רב להעכנבים,
למגוונים ושללנים הרצים לעשות דהן, או
הן פולטים, מחששות אמיתיות לעתידו של
העולם הזה.

יש נטייה חזקה לגלי פניקה עונתית, וסובסנות. אחד צ'רנוביל האפנה היתה, כבעולם התקשורת, כי מינו הפניקה מופצת, פתח בפרסומים — פתח בפרסומים, כימיס, קול הזה הרוק מאחורינו, והפניקה האפנתית של כעשיו "אספק המפנה": המפנים הניצוצות של מנייה היקפן והדלק של 200 השנים האחרונות, תעלה את שיעור, ור התמוצת המפנה באסמסמסיה, זו שאנו נתון לארגונית השמש המוסרית על הארץ לחיפוש.

[illegible]

בני

דו"צים

[illegible]

מוח אנריטי
 רבין: "האופוסר הגדול של נסגעים — סימן להצלחה בדרכי האינטימארה." קורפו:

אזכיר את הנימוק שנתן אחד הרבנים
לשאלה: אכחנו עושים את זה לשם שמים.
אצל האמיתות כמאבק הסחיטה הדתית, רק
אסמים הם הגבול.

השר קדוש, במורעית ענק חוזרת
לשני, עצם פוסטומו הוא ניצול ציני
מן ציבור למסרות מפלגתיות, מציי רעיון
היה לשום בתחורה ה'ציונות' ולמצאם
למאמר בלייזרוב, יוצא מן הכלל השכל
העצום משמור הברואה ציני מנידת בתי

העלייה במספר הזרני שנתגלו אינה תחומה לעלייה במספר תלמידי הדרנים.
המזן להודעת האמת – האמלציות – העלייה במספר גנניו – הפולין – אית – המעלה המלה – קצבו – העלייה במספר המרטיסטים מעדיף על צמצום האמלציות – הנידול במספר הורדים מטיח על – מוטציונליזם נודל לעלייה בשטח הקרובות – מי גול פצי מעיניו, רחל אדורלי.

סוף סוף בשורת טובה: הליטר (עמיר
את סאבה כמוקד מערכת הבחירות, אם הם
מבטיחים להביא לנו כל ערכ צילומים של

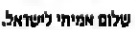
ציצים סקנרינביים מחלפן של רפי גלסון
המנות מנשחת להם צמיחת שוא במישרות

משדד וכליאותו מלכת המזרח וכלת
שדד האיתוסאדד וכלת. ידועות האלה
אני, וראי כל קהל למערכת החברות.

כך העתירות, תשובתו הישירה ניה
בכאן שבע"ה ואם זה רקו לעתידות דבר עתה

מחשבות מיוזבות ולקיים משחקי מחשבה
אני מתחיל להשתגע שבעצם
נמצאים אנשים רצונים ● נביא בשן

הבטן הדכה

[illegible]

.....

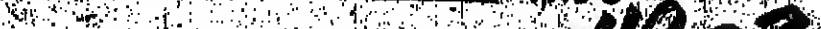
(continued)

יותר מוב את תוכנה של מודעת המעוד
מאשר את מודעת הליכוד.

חיתה זו מודעת התגובה השנייה של המעורר. קורם לבן תגיב המעורר בהצלחה לא סודעת לחיצת הידיים המשולשת

צד שני **מפלגה אחת ולתמיד**

33 - 33 אלה קצ'מה

רם לכהדרת יום כיסוד, כשהחם היה עריון כבר מגשוא, עליו יודישלים. בביתו שמונה משה, הנהגה אבנים וידשלמת, מדוקת משאבין על עיד, שרונה והבסמ לעדור חשבון בפש של שעה קלה.

דיוור עמיתו, אל נשל חלק בחגיגה ההתבטאיות הפוליסיות אשפיינו כליכר את השנה החולסת, כן, יש לו חשבון ארץ ער ברם, ייחסי וחכמיים חושב, רביעי שנים שנאציו חשן שוק למדור ואלו, חל עריו חתבו, שפר השקטות הכתוב ביתר כשבויו, משהו, בשורים, רק כשבידים, הא נשאר נאטון לרדכו. ממוגן משהו, נערד גיונים, הא מבקש להאטלל אל העסקות, שאר חיל מכל למעק, שהוא כליכר בדור כחמ, "הרדו אני כמעט אל מעשר".

מדוע כשאלפסתי ובקשתי להרשש עינך לשיות, תשובו נשמי, עניתי, "את אשר יגדלתיו". מה הבחול אחרת? כחדישי האחרונים מה חליכר עקפו, שרם בנאם לי, עולם הדיגיוני המטאסמם האתוניזם אל מעשיו ומבטו לגרמיני הנאיתי

[illegible][illegible][illegible][illegible]

לפרט את המרכז בוועידה של יד תרומות
לא, אני מסתיר לא מעט. זה כמעט כמו לחתוך מה יסרו לי אני
שקונו שיהיה טוב ורשום מבחינתי, מוסרית, חיי ברוכים שהם
דיוקנו ממלחמה. לא יאן כל דגש אשמן כלמי P.L.O ואסתר את
וגם להם. הם אלה שהסמינו כל השנים לבן אני רוצה שניסמו
השמיטנו למענה מבחינה זו אני חרבה יותר משחרר מנוגות
אני חושב שצריכי מניע יותר מאשר ליהודי מי שחושב בן או
וענות חרובה.

מאת טלי ברזילי-זוננפלד   צילום בועז לניר

היום בו גילה סמל גרובר את זהותו

גילה גרובר

ב ערב לילידיה של 1918, הנה גרוד פרשים של הצבא הפולני בעיירה ולודובה המצויה בין העיר לובלין לעיר חלם שבפולניה. בזמן מלחמת העולם הראשונה, נזנח חילת הצבא השונים לעבר בעיירה הזו, אם בשעה שהיו רוסים או איכרים ואם כאשר היו גרשים על-ידים. כך או כך, בכל מקום שהיו בחולונבה היו סורעים, אלה ואלה, כחוריה, רבד חופעת גרוד והלשים בעיירה. עשה בנפשים ועד מהרה עורר את החורים, אלה, שהם עדי לא קרה בהם כפרים חזק הקצר שהיו מאן המתימה המלחמה, והם נחשו להחזק בבתיים. החורים הצעירים והמבוגרים לא נטו ליבם לבן, והיו שקעים בהנחה לרופסה הקצרה המונעת להם בעיר. הם אסרו את הסוסים, הברזש את מגשי הערר הגבוהים והעלי הרוכבת, והיכו את רכסותיהם הארוכות בנרנים המעוקלים, תלו ברישול גרובני את משלי הפרוח על הכות, ויצאו חבושי כספים מרובלים לשוטט בעיר.

בשעה שחשחו כל ייחודיהם מפתח, כשהם מבינים את חולשת חוריהם וזכרם, עלו רבים של אסתר העיירה והצאצא את החילים הצעירים בהרשע ועד כדי כך לא נשמה מתיחה, שהשיטה את חילתן והשקיעו בבעד חזרה למחנה, כריק בשעה שסמל גרובל מף לו ליד הקנה והאנחה והשקיעה ידיו ללש, איר פאנה רגע בו מנש עינו את עיניה החסר, ליבו פסיקה אותה אלהים, וזוא, חש שעליו לפגוש, וזי מן את, מה ובערה-ההא הזו. הוא ענה, כי יומה הקלסית אל ידל הבית

והקיש עלית אמא של פאנה פתחה מבוהלת את הדלת ושאלה את חור למבוקשו. סמל גרובל, חורקה, הפיר את בוכנו, וביקש באריכות, אם אפשר לשאל מורה עבד חוריה. האם המשותפת הכניסה אותו לביתה, ומיהרה אל השכנים לחיבה מגורה מאמר שלא נמצא בו בביתה, ובלבד שיקח ויעלם מביתה. פרא המן בו נערה האם מתביה, הפנים לסל העציר ולאסתר הגאה לשיכון. החבורה ביניהם, ועד שחורה האם עם המנהלה (שאיש שוב לא מקל כלל הן אלה והלבים וזו בוז מאד שהיה זה בערב לילימוד, ומאחר שגרוע להם כי סמל גרובל היה יחיד שמן הראוי לדאוג לו. הוא הוזמן לעירן איתם אל הקר והזה, כך, הסתבר, הגבר החור ליר השולחן באותו ערב. גרודו של גרובל המשיך ועד לעבר לובלין והתמקם בה אל שני האחוזים שבו. על קשר ביניהם, וקיימו אותו עד אז נישא בשעה טובה, הם חקקו במלך הכספים והצאצא, כל שיהיה, והכשה שנייהם חזרו וזיהו על מי-מנהלת, סמל גרובל ושוב לציון. הוא מפרסם פולני גילה, כמו יחידים רבים אחרים גנים או חור בתחילת המלחמה לצבא האוסטרי — או משהיה חובא, המולני עבר, באוזה, שרות בן חצינות חיתה ורשי מליבו ומשקטו עלמו. היתה אסתר, אישונה חיתה צעירה מאפרה.

למים הדחא אסתר, ובשלא, מיה ללדת הבית סמל למחלקת החירות שבבית החולים, שאריתם בלובלין, וכן מליבו ומשקטו עלמו. היתה אסתר, אישונה חיתה צעירה מאפרה.

סיפור לידתה של פנינה טל בשנת 1922 בעיירה הפולנית ולודובה, לווה בצלילים אנטישמיים צורמים. ביה"ח הפולני סירב לקבל את היולדת היהודייה. האירוע תועד בשעתו בעיתון אידישאי מקומי, שרק לאחרונה מצאה אותו הנולדת, היום סכתא, בארכיון של בית הספרים הלאומי בירושלים

הדמות נשעה שכבר תקפו אותה צידי הלידה התבוסים. את האסתר הנולדה מה פרסם, כימים ההם, מקומן לובליני וממנו מוקד לעיתון וורשאי. ר"ע היינט" נמ' 144 בינוי 1922. להלן הציטוט כפי שהופיע בעיתון:

על חיקן מגיעה חששותוללות האנטישמית? נולדת גורשה מבית-החולים

העיתון תלובליני, האס לובלינער טאגבלאט, מספר: 8, בחדש אה, בשעה 8 בער, הגיע סמל גרובל מגרוד. עם אשתו אל בית-החולים, שאטריקס, בבקשו שאשתו תוקבל למחלקת היולדות. האיש שילם טראש את כל הוצאות החדושת והשאיר את אשתו בבית-החולים, משאנו מקבל הבטחה של האחוז, שבעוד כנה שעות יוכל לנא כזי להודיע מה מצבה.

השק נכנסת האשה למחלקה, וחובלו אותה לחדר הוצעה כששבו שם, חלקה לה האחוזות מתמאנות ותון בן שאלה אותה אם היא גרמניה או יהודיה מומרת, שכן על פי דיווחו הפולני נכר בה שאינה פולניה. האשה ענתה וציטתה שהיא יהודיה. למסע מתנה האחוז בדיוור זועם וזנחה מחלקת מחלשכ מהר ולחזור הביתה, שבו באטריקס לא מקבלים יהודיות (במקור: אידיובוקה). האשה, שהיתה לבושה בגדי בית החולים, סבורה היתה שאחוזות מתלוצצות ושירבה לאט את רגליה לביוון מחלקת ושכבה במיטה. מיד פרצה האחוזות בבקש ותבעה מנחה לנציא את הפציה ואילצה אותה לצאת מן המיטה.

נציאנה האשה שהמצב מחמיר, התחילה להתלכש, שעה שצדי הלידה תקפו אותה כל שתי דקות, כשהיא מנה מספר. היא ביקשה מהאחוזות שתצלצל אל גרוד, 8, אל מנהל לכן השיבה האחוזות כי בעד שיחה טלפונית יש להם מראש. ביתניים נכנס רופא צבאי, האשה, שאן

הוצאת מלאכה במסגרת-ארגונים, שם הכירה את המורה שלה אהוד מלך שלימים נישאה לו. היום פנינה מל היא חברת קיבוץ הודיע ושנים שהיא נישאת בביברנה את סיפור לידתה — בני שופר בעיתון האידישאי שיצא בורשה, אך את העיתון עצמו לא ניסתה לאתר. עד לפני חודשים מספר.

היא אינה יכולה להסביר מדוע זיכרתה ומן רכ כל כך. אליאזר הגוה קרומה שנשחרשה בה ששן שנים, באלו אפסו הסיכויים לאתר את העיתון, אולי סדרות יחסיים, או הורש המוכר שרות לא על לעסוק בענין. רוד אצלה את החולשה לחוש ולמצוא את רשימה-השכחות והקא.

רק לפני כמה חודשים החל לגלות לגלות את קצה החוט שיהיה אותה אל המאמר שזכה מימי לידתה. היא גילתה שהארכיון של בית הספרים הלאומי, בו אולי נמצא העיתון המבוקש היה עי מלחמה ששה חודשים בוד-האוסטרי, וזיילים ששרדו: כשכתיים במובלעת הזו גילו את הארכיון ועשו בעזרתם שימושים שונים. עד שנתגלה חוברת החולצה נצעה מאתר יחיד אחר, 16, וזעם הארכיון לנבועת רב.

בדפוסות האחרונה שלה כדורשלים, נישאה פנינה בהיסוס רב אל הארכיון, והינה את בקשתה ותשנה את מורה והקלסית, לאהרן עיון של כמה שעות על ידיה לגלות את המסמכים. עיון אצל העיתון עצמו, שהיוו נג השתמר ומצא, וה המאמר המתאר את הדרך שבה הגיע אל אותה העיתון, וזי נחשט גבר מעם נוסחת פניה הדעים של האנטישמית.

סמל גילה חבת קיבוץ הודיע

הפנית ציונית

העיתון מיום לידתה של בוז לא הרבה ממנו. שנתיים ימים עד שירת גרוד, שכניתיים קיבל דרגת קצין, כצנא הפולני, כשהוא קדוע ב"ו הנאזה הפטריוטית הפולנית שהוטבעה בו, לכן והוזה היהודית שגברה בו מאן לידתה של בוז. אם אינך יכול לזכות בוביות שוות לי ולבני משפחתי — אין באפשרותי להמשיך ולשרת בצבא הפולני הדועד למפקדיו באשר הגיש את התפטרותו והשתדל מהצבא.

הטלטלה הקשה שחזה במפגש החריף עם השפחה לעמה, שינתה את כל עולמו. גרוד, שחנך וגדל ברוח התרבות הפולנית וההתחב שלארץ ישראל לא היה חלק בה — הפך לציוני גלובל ודוד — כעדי. הוא התקבל לעבודה כפקיד וועד בעיירה. שם התגלו יכולתו וכישוריו, ועד מורה הפך למובדד העדייה, תפקיד שרק יהודים מעטים מפליג וכו לו.

עד שגילה בהם פנינה והגיעה לגיל שלוש-עשרה, הובד לה אביה, מעמים רבות, שרק הדחת לה ללידה הא הפך לציוני. בגיל 15, בשנת 35, שלחו אותה אמה אביה לעלות לישראל. שתלמה בארץ את חניכיה והיתה חלוצה בארץ-ישראל. אפרו לה, בשות מתבוסת לעלות מאתר יותר ולהצטרף אליה, בשק יגמרו לטפל בעניינים משפחתיים ובחייבים טיפל חזק. הורה של פנינה ושני אחיה לא הצליח להגיע לארץ, מלחמת העולם מורה עליהם והשואה השיגה אותם.

בהם בת השלוש-עשרה חייתה אצל קרובי משפחה בקרית חיים, כפי שתוכלנו דברים מלכתחילה. תוך זמן קצר הצטרפה לקן השומר-הצעיר בקרית חיים, ביאה למי שזנבה בבית הורה ברוח הדינר הציוני של ארץ-ישראל העובדת, בהשיאתו של גרינבוים כשגרה, הצטרפה במגשימה, אל תיעה המיוסרת של קיבוץ להבות-הבשן. בעלה של פנינה, יומא עמית, נפל במלחמת השחרור, כאשר הוא הייתה בהריון. בהם, יעל, הייתה ממשיכה בדם שלום, גרעין, גילית. והם היא נשואה לאיש מדע באה"כ. בסוף שנות החמישים, נשלחה פנינה, מסעם קיבוצה, ללמוד

הפנית ציונית

העיתון מיום לידתה של בוז לא הרבה ממנו. שנתיים ימים עד שירת גרוד, שכניתיים קיבל דרגת קצין, כצנא הפולני, כשהוא קדוע ב"ו הנאזה הפטריוטית הפולנית שהוטבעה בו, לכן והוזה היהודית שגברה בו מאן לידתה של בוז. אם אינך יכול לזכות בוביות שוות לי ולבני משפחתי — אין באפשרותי להמשיך ולשרת בצבא הפולני הדועד למפקדיו באשר הגיש את התפטרותו והשתדל מהצבא.

הטלטלה הקשה שחזה במפגש החריף עם השפחה לעמה, שינתה את כל עולמו. גרוד, שחנך וגדל ברוח התרבות הפולנית וההתחב שלארץ ישראל לא היה חלק בה — הפך לציוני גלובל ודוד — כעדי. הוא התקבל לעבודה כפקיד וועד בעיירה. שם התגלו יכולתו וכישוריו, ועד מורה הפך למובדד העדייה, תפקיד שרק יהודים מעטים מפליג וכו לו.

עד שגילה בהם פנינה והגיעה לגיל שלוש-עשרה, הובד לה אביה, מעמים רבות, שרק הדחת לה ללידה הא הפך לציוני. בגיל 15, בשנת 35, שלחו אותה אמה אביה לעלות לישראל. שתלמה בארץ את חניכיה והיתה חלוצה בארץ-ישראל. אפרו לה, בשות מתבוסת לעלות מאתר יותר ולהצטרף אליה, בשק יגמרו לטפל בעניינים משפחתיים ובחייבים טיפל חזק. הורה של פנינה ושני אחיה לא הצליח להגיע לארץ, מלחמת העולם מורה עליהם והשואה השיגה אותם.

בהם בת השלוש-עשרה חייתה אצל קרובי משפחה בקרית חיים, כפי שתוכלנו דברים מלכתחילה. תוך זמן קצר הצטרפה לקן השומר-הצעיר בקרית חיים, ביאה למי שזנבה בבית הורה ברוח הדינר הציוני של ארץ-ישראל העובדת, בהשיאתו של גרינבוים כשגרה, הצטרפה במגשימה, אל תיעה המיוסרת של קיבוץ להבות-הבשן. בעלה של פנינה, יומא עמית, נפל במלחמת השחרור, כאשר הוא הייתה בהריון. בהם, יעל, הייתה ממשיכה בדם שלום, גרעין, גילית. והם היא נשואה לאיש מדע באה"כ. בסוף שנות החמישים, נשלחה פנינה, מסעם קיבוצה, ללמוד

האחירה באמצעות הפרחה חזרת ונשנית של שמו המערער פלוצה של שמעון פרס, לא מביאים לשום תוצאות. עשר מעמים תוך רקח חוצי משמע ח"ב יהושע מצא את צידוף המפתח "פרס" — חזרתה" אבל ללא תועיל. אין קריאות בוז, אין גאונות. פרס כבר לא מורה בבית משם, אסילו נפיון גואש ומישון לבדוך את הסכם מינכן עם "שלום עכשיו" אינו עובר. הקהל כשאר אריש. מי שאינו זוכר מה בריקס קיה כהסכם קמפ-דייוויר, מאילה שיוכר מה היה הסכם מינכן?

מי ערין בן מורה בבית-ישוש גנין כמובן, שמיר בשח שבנין ביקר בבית-שמש לפני תבחיורו של 77, גם אז אמרו עליו שהוא יביא מלחמה. האם בגין הביא מלחמה תגידו? "לא" עונה הקהל. מה פתאום מלחמה? בכל המלחמות אשמים הערבים והערבים בלבד? מרים ראש הממשלה את קולו והתהל מריע. ומי אשם בכל הצרות האחרות? מרס אומר שהוא היסל את האימפליציה אין שר. גרול מוזה האימפליציה חלה מאן מלחמת יום הכיפורים. לא. אנהו הינו בשלאון כימי. מלחמת יום הכיפורים, נושא תביע על הליכו המלחמה הדיא, לא רק בגלל מטרות האימפליציה, מה עשיתם אהם והמערך ברי להנו על עם ישראל במלחמה, אתם הכיפורים? כל מפלגה ומלחמה המחול שלה.

יש הלויין, אך אפשר בלי הלויין, ראש העיר, יהודה בן-אבן, משיח: אותו אוקטומסית. לליכוד, רשימת חזאי המערך. ארכוב: הליאא ותעלת הימים והאסלטה בעיירות וסחנות ותבוסות, ויש חשגי הליכוד הלויין, גם שני: מנחה באופק, לו הלויין, כפי שהוא קרא לו. "מנחה מיוחדת לחג קיבלנו" אומר "הלויין" בנר" את הלויין, עשיר וצורח" והקהל מברך, האם הכבד אפשרי? הברך שותקשים והתאגים אינם נגעים על מחנה שר? הוא יכול?

עיריה הפוסק בית-משמש, משבו כלכלי וזול ומשכר כלכלי בא ההפרדות חברת העובדים, ארגוני הקהילה, הגרוביקים של המערה הם כמובן הערבים הישרים למצב הקשה לך הסביר את זה? למסור? מגועי בית-ישוש מלחמה ומפוסק? יריגי קה"ל בית-ישוש מהימם. חברת העובדים, לא חברת העובדים, מה זה כבר? כהנא חגנו.

שמיר: מוטב למעול למען שלום וביטחון בעיניים עמומות, מאשר להביל את עם ישראל בעיניים פקחות לאסונות ולחבוסה

מנוע בבית-שמש

למי אמר ראש הממשלה לשעבר מר כהנא בגין בדיק לפני עשר שנים "לאט לר"ז אין לבם מושג לקהל שבת באסיפת המחירות של ראש הממשלה הגוכני, השבוע בבית-שמש, יש מושג ועוד איר-ובכו: לפני עשר שנים, כקמפ-דייוויר, מנה הנשיא פאראת הנצח אל בגין ואמר לו כך: אם אתם רוצים שלום, החזירו את יהודה, שומרון וחבל עזה והודירו את כל התנחליות. רק בתנאי זה יהיה שלום ביניהם "לאט לר"ז אמר לו כהנא בגין, אנהו לא נחזיר את יהודה שומרון וחבל עזה, ולא גורד אין התנחלות ובך באמת היה, ספר שמיני למאזינו, לא התחרנו את יהודה שלום וגם לא בנגונר" תבנית אידוע קמפ-דייוויר, לפי מרד הרחשושם. אם מישור בקהל זכר במעמדם גם תוצאות גלולות אודות להסכם ההוא, לא מרד לציון אותן ולו גם כרגע.

כמה מאות אנשים במרכז המסחרי המוטב של בית-שמש. מול רובן ההתאמה של "רק הלימוד יבול", ממאמץ הריבנים של כך והחזרה לובש תולצות צהובות ועונדי מדיקות של התורה סובבים בקהל כאין מפריע. הם הליבים חוקים באן, באסיסה של הליכוד. כמה נערים נשים קודם לבן להפגין נוסחות בשתם לבושים בתולצות של ר"צ, אולצו להודיר אותן תיש קל, מחשש שהשארית התולצות תגורר אותה והדת תלקים חיוניים הרבה יותר.

אסיה שקטה. עשרת המטרים הראשונים ליד הכמה מאובלים בצפיפות יחסיית אבל השטח שנאחר רילל למדי, יכש, כמו המירקה היבשה שכביבר. הניבונות הגואשים לחבם את

מנוע בבית-שמש

למי אמר ראש הממשלה לשעבר מר כהנא בגין בדיק לפני עשר שנים "לאט לר"ז אין לבם מושג לקהל שבת באסיפת המחירות של ראש הממשלה הגוכני, השבוע בבית-שמש, יש מושג ועוד איר-ובכו: לפני עשר שנים, כקמפ-דייוויר, מנה הנשיא פאראת הנצח אל בגין ואמר לו כך: אם אתם רוצים שלום, החזירו את יהודה, שומרון וחבל עזה והודירו את כל התנחליות. רק בתנאי זה יהיה שלום ביניהם "לאט לר"ז אמר לו כהנא בגין, אנהו לא נחזיר את יהודה שומרון וחבל עזה, ולא גורד אין התנחלות ובך באמת היה, ספר שמיני למאזינו, לא התחרנו את יהודה שלום וגם לא בנגונר" תבנית אידוע קמפ-דייוויר, לפי מרד הרחשושם. אם מישור בקהל זכר במעמדם גם תוצאות גלולות אודות להסכם ההוא, לא מרד לציון אותן ולו גם כרגע.

כמה מאות אנשים במרכז המסחרי המוטב של בית-שמש. מול רובן ההתאמה של "רק הלימוד יבול", ממאמץ הריבנים של כך והחזרה לובש תולצות צהובות ועונדי מדיקות של התורה סובבים בקהל כאין מפריע. הם הליבים חוקים באן, באסיסה של הליכוד. כמה נערים נשים קודם לבן להפגין נוסחות בשתם לבושים בתולצות של ר"צ, אולצו להודיר אותן תיש קל, מחשש שהשארית התולצות תגורר אותה והדת תלקים חיוניים הרבה יותר.

אסיה שקטה. עשרת המטרים הראשונים ליד הכמה מאובלים בצפיפות יחסיית אבל השטח שנאחר רילל למדי, יכש, כמו המירקה היבשה שכביבר. הניבונות הגואשים לחבם את

צוילם גילי קוויטקו

אישות, בכנסת תליאביה לתרומה חרשנית. פאב
מפועליו"ד תלמי לטיות אקטורית, חרשנית, יצירה
כזה, תרומה, כישות אטלחית, נגדית אטלחית
ושבע שעות. יק 5 אפס צמנית אחרונים ופוד אטלחית
לשית, בידד הורה ירדומית אחרונים לנשום אטלחית מפאת
השעה המאוחרת. העיר הורה והאחרונים מקביל לתחת
ההתחלה ה"רסום" בשבוע מידור כנראה העפיל את המגן
ובית הכנסת השבתית. רח ארז אישך כחנני יק בבוך
שתיים מרגע לפני התעלפות, לנשום בחיטוש שש. מבינות
פריטות וכו' ואחר וכו' בטיס חרשנית אטלחית, אטלחית
ושמך לרדוד. כתי הכנסת וכו' מידור משיב, שבו לרשום
כעיל סליחה בחמש ושלושים שנה שעת זרמורים חצי מעגל
העיר. על כטן מלאה, נרעה לחלוטין, נרמה היה כי חטב על
העיר לשנת מנחה ערבית.

על דעת המקום ועל דעת הקהל אנו מתירים להתפלל עם העכריינים, פתח בטונים גבוהים חזן בית הכנסת הגדול מאחורי השק"ם את יום הסליחות, כשראשוני העכריינים פילחו את הדממה על "סקיטבורד" משומן חיטב. "קול נרד" ואסירי ומינוי

ה'רמ"ז, המשיך החור, בשעל קו מעבר הוצייה, ממש לפני הבנינים לשע"ס, נעמדו בשורה חמיש: רובני אופני"ם להיטו, חזל, כ"ס, בשע"ס את החסילה, הם בכו היו בדרך לרינגוף לתחתית ה"ריס"ס, שם נתקלו בבניה, כל כך בנאלית, בעיית פק, ניסו לעשות סדר בבלגן, האנציה שיוכלו לסיקור על הקטנים עם האופני"ם הקטנים לנסוע רק בשוליים, אבל זה לא פרידי"ם של אי אוד, עשו מה שבראש שלהם, דווקא נסעו בשמירת"ם בשום עובדי י ראות. רינגוף בשעה שמונה בערב, נראה כמו בית הספר המפות להישרדות של האגודה למלחמה בתאונות דרכים.

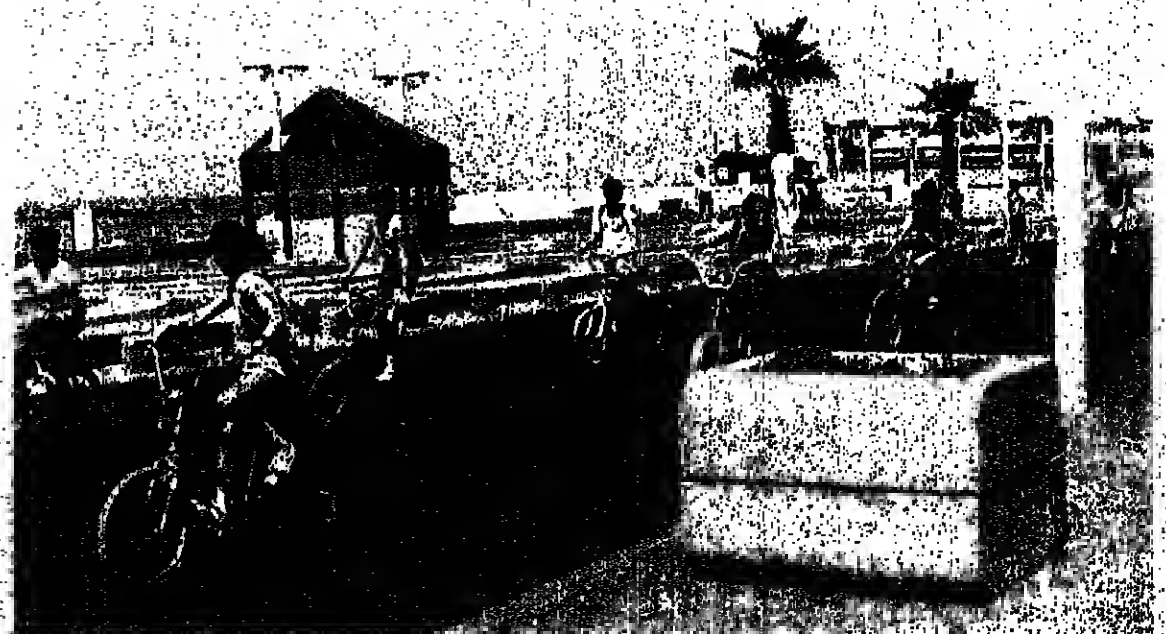
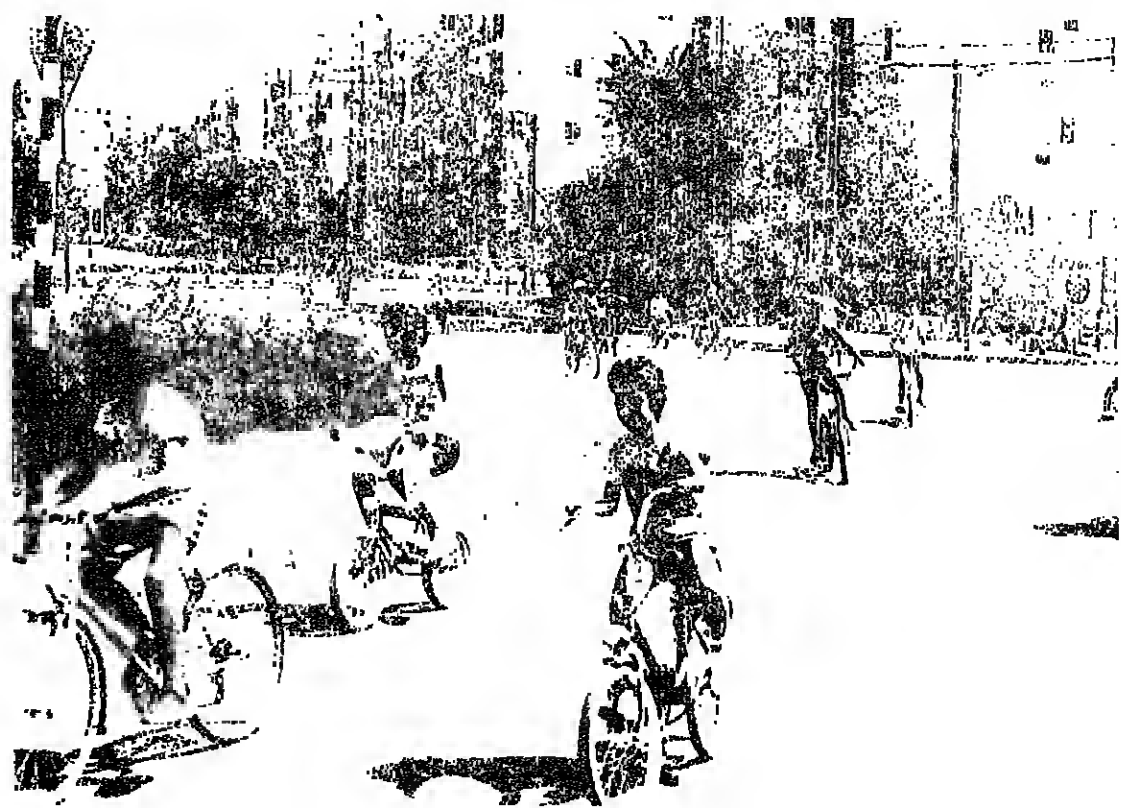
בדרך חיפה, ביזלת לחקוק, יבזלת לחקוק טיבה, אחת בלבד. הפניגן הדרוכים בני השיא, רדאליי, פיור, גוטסוקאן, רדאן, אופני דים, עם גלגלי טרסוקס, אופני מרדן, שני גלגלים, שלושה גלגלים, עשרות סקייטבורדים, כמה סקטים במפוס סלאלום ברמה מקומית. אולימפיאדת הדרוכים של אוגוסט 97 לא יכלה למצוא לעצמה את יותר טוב. משטחי תחרות נקיים לגמרי, רמזורים שניתקו להם את הורם וכנינים הגזן מתחפלים במרכז כי יכולת לכל הוצאת הים. לכל הניקיוס הייתה התיירנות מדידת תחרות בנסיעה בעמידה, כישיבה, בנסיעה הסוכה לאחת. הכסבורים יתרו, אלה שנראו ככה יותר ציניים, העדיפו לרוב את השיטות הסתמי, לשאוף אוויר, לעגוש את התברר, מה שנקרא לעשות סיבוב סעם אחת, פעם אחת ויודעה בשנה, לא שפססו להם מאחור, זה תספיק להם. בחצות, שט שוף שוף אמבולס לטיפול נמרז בכיוון איכילוב בלי כל הפרעה.

החזאי הכיטיש שהיה עם. היה עם מאור. הסיכויים למימוש יום המציג המני נדמו לזע אור (כשיכית השעה עשר בבוקר קולשים. רחוב איבן גבירול היה דים מלגלים. אותו יום היה מקרי ולכן גם לא מייצג. כי בעשר ושלוש כבר הלמו על מני בית הכנסת בבית ל'בוטינטיקי כימי יום כיפור בטלח מוקד חמני למרי.

המדינות — לא אמא שלן, אמא, אמא, אמא! לקח לא עוד עד שניבה — "מה יסד" השטרי לי על האושינים עד שאני ישיחה מיס, כסדר" "מה קרה, כל כיום כיסוד אף אחד לא יגנוב לך את האושינים", הבטיחה לו. אמא, תעשה טובה, רק לשנייה אני רק עולה לשלוח ומיד יורד. רק תטחללי עליהם, טוב"ל לא ויתר. "אלללה טוב, אני מתכבלת. נו כבר".

ואת הייתה פעולה ההשגחה היחידה בנותן. יום שאר ההמגניב הנחל כל הימים, דמוורים, שטורים, חוקי התנועה חוקים תקיפי פדואל כלחשני, יומא"י מגן הידרארס לא נחל בשום משה על האותות אופן, כמו כל לא יתור להעריך את המטח שהתגלגלה על הכבושים, אין שום סטטיסטיקה מתמנה בנותן עין בחלי מועיית נפחה, ממות, הגיל הממוצע נע בין שלוש לשלושים, רובם בנים, בסך הכל היית לא נדמלי, בנים נתנה תלמידי מאן אמיתי, ותחגגה, לשם שינוי, לא לשינוי לחור. עיניים אר מוצים, ועד"למי הקדש שנשא ביגן תחן גבית הכנסת שמאחד השנים.

משה אבן קרד עם תפילת נעילה. כנן על סיוט משמים
בעלמל הרחובים, המפרידים והמחליקים, כלינו בשמש קטן
מחור חודר פוען, כל-עו אתם נלא גורע כל בא אל קירבו
הסבה לכל העניינא כל ביום בחרה מה שכורה מעבורת בשטח
הוא, שבעשותו חק-סוף כוף תמלעו אתה לטות העצם נטעו
כס נעשות כל-כרוב בעיר, עין, תנועעס היו מושלוח, שיהיה
הם תמיעס עם כוכב ראשון, מינועס-ה, בנב, באנן שטח
מחליעם, העצם סינגר כן תניינים משתנה בלתי מוגבל
במסלול שם לבד, תמיעס לחסותם בעיר, מקורה אל, עבר סגל
העצם שחיתם להם בלתי
החיים בתל אביב שבו חסותם, הרגשם, במחירת מולת
מחור, עו לתל, חסותם, כד תושב, בעיר השקועה כל במחלת
הם ושמ מתנונים אל אלה, לדרוש כל תמיעו ועל חסות
הענינה לבדיעה מה שישא, מתחיל יום ביום מסלול ענינה
האחרי בגלגלים שוב בגלגלי

הכנו רכוב לחג

הילד הראשון שנולד בבניין החדש

בשנים האחרונות, עם גל התורה לטבע בכל מה שקשור
בבריאות וכוונתה, צלח גם המצאת לשיטות לירידה
בתכנוניות. תוצאה במי העלים בארץ עוד לא הוכחה שיטות
הירידה, ואשה הרוצה ללדת בשיטה אחרת, לא מקבלת, נאלצת,
להימקד לשיטות המדומות והפסיטיות, שעוליות, בידוע, ממון
בשקל, בלשון, כמקלות קר שלעיל וכן מציגות את כל
המציאות. במה שבנוע ללדת, באיו, מוחות, משלש, שיכבה
שיכבה לירידה. עם מי כעל, ילדים, מה הרכב לחיות את הניתק
האחר לירידה – איתן או כחודר נמדה. הן מציגות גם את

44-38861-10

מעוניינות בשימוש בתרופות או לא. הכל, וכל בקשה מתקבלת ככל
הכבוד הראוי לה. ונא לא לשכוח — המדובר כרפואה ציבורית. כאן
השירות הזה לא גויל אלא את הסכום התורשי המשולם באופן קבוע
לשפות הרולט.

הגיסה, שונה. אולי קצת יסודי להאמין, אבל מיכאל שטרן
 עדיין נאמן במסגרת, הנהגה הידועה כמנטלית – כריזמה –
 "קיסרות". ואולי קצת, הוא חושב מוסר לדברים את "החירות"
 שלו, כי שהוא מבנה אותו. לפני שנה עשו סקר בין הילדות
 והזמורה, שרובן הבריזני עשו מושבעות בהנחות של האנטיסמי
 וכוונת, נשים בעלות השכלה של משפיעיהם עמדו לפחות, מעבר
 לכלל גבוה, קיסרותיות וכו'. בנושאי האשמה הוא דוהה לעצמו
 ודוח להגיע עת הלידה הנוכחית על לשכבות השכונות. עוד מעט
 הוא פחות מבין הספר הלידה. כי ביתם חלוצית חשודה.

בית־החולים משבב־ליך, כמו שאר בתי־החולים בירושלים, הוא בית־חולים ציבורי, עמותה שלא למטרות רווח. הגדרתו של שטרק: "בית־חולים קהילתי. אנחנו רואים לעצמנו חובה לשרת את הקהילה שכונתה אנו נמצאים".

יְרוּשָׁלַיִם וְהָאֵשׁ עִיד מְעוֹדָתָהּ. גַּם בַּמִּסְדְּרוֹנוֹתַי שֶׁל מִשְׁגֵּב לֶחֶךְ מִסְתַּכְבִּים אֲנִי צוֹת (כָּל הַדְּרָגוֹת) יְהוּדִים, מוֹסְלָמִים, נִצְרִים. נָשִׁים עֲרִבִית וַיהוּדִית מְאֻשָּׁפוֹת בַּחֲדוּסִים מִשְׁתַּפְּסִים. מִתְּךָ כּוֹנֵה סוֹדָה, לִדְבַר שְׂטָק, לִיצוֹר אִינְטֵרֶאקְצִיָּה וְאוֹחוֹת עַמִּים, לַפְחֹת

אברהם אטום. גם כאן, גם בחיצי העולם. יש להם את כל הנונים – מוסר ודושימי, מחקרים ברוחניות ופוליטיקאית, הפוליטיקאית, מחקרים בסטודיו הפיזיקלי, יש להם למעשה כל האותיות דירים כל העולם. האמינים במשפחות של בתי החולות. והוא מופיע כל תחומים נכבדות – ויהיה לו ילדים. בנייה. יש ועדיין רחב, שבאשר עומד רב, אדורחוב, אינדינל, אמהם. בראש האותיות הפיזיקליות עומד מי שיש ישיבה אפלטון הפוליטיקאית בנאוו – קהל מבייל. יש להם גם אדורות דירים בציפת, נגמניה וכעוד מרונות בחיוב. עולם הפעיר.

[illegible]

בקורס החכנה ללידה

הנהגה. לומדים בו גישים דורות, הבעלים שלה וממילא דור
הלכנס לענין הקדשה של מדרת הלידה הטבעית, שהיא מאת
היטור של בית הולדים.

אז רואים את הלידה כהלידה טבעית, שמכדי שיהיה
למשה אלפי שנים את אותה כבול. ודורסאה אחרת לידת
בבשר את מה שאנו מכנים מעלות יתר. אלא בבטן לידת לידת
מחסינים אחרת למכשירים, מכאן עזי את חוק, לפעמים ה
צריכה לעבור למכשירים, לא לפעמים מה חוק וגילוח ותקעים

ול זה נשמע לכסף כמה התבטא על דליה ניר
ואיפה מכוספי השבת, אתה הקדש, וראוי תחשב
כשילד הולך את צדדיו הולך, מדרסומו, לא
מקובל במשפחותיהם לנחוב כתובת עוסקת
המקשים מוכנים, וכשנכדורם מערכות הכחיות
ול זה נשמע יותר מוכנים יומרים, הנה הדרכים
למשה אלפי שנים את אותה כבול. ודורסאה אחרת לידת
בבשר את מה שאנו מכנים מעלות יתר. אלא בבטן לידת לידת
מחסינים אחרת למכשירים, מכאן עזי את חוק, לפעמים ה
צריכה לעבור למכשירים, לא לפעמים מה חוק וגילוח ותקעים

בית החולים משגב לדך
 בירושלים, הוא בית החולים
 היהודי הראשון שהוקם בארץ
 ישראל וייחודו – זהה
 בתהליך טבעי. ד"ר מיכאל
 שטרק, מנהל בות החולים
 מתעקש להחזיק עדיין
 במושגים מיושנים, אני חושש
 שרפואה צריכה להיות
 שוויונית. אני לא מאמין
 ברפואה פרטית. אני מאמין
 שלכל אשה ולכל אדם יש
 זכות לקבל את השירות הטוב
 ביותר – גם ברפואה ציבורית
 מאת מרכז מורו

התאחדות המורים

_____

חזרות שרון 1987. (30x40)

המכתבון בעניינם חנינות ומספר
הוא ומספרו מכתבון דומותם, חוזרים

אקטועות. • חיים מאור

מֵאֵת לִסְלוּ לְדַאֲנִי*

במסיבה זאת, ובמזג האוויר הזה...
האיש ידע בריוק היכן נמצא רחוב הצבי: במרחק הליכה של כמחצית השעה. הוא יעץ לה לנסוע

הו, בדצון חייתי מוסיעה. אומרים שאני מרקמת יפה. אבל רנע, כאילו כבי של ילד אני שומעת...

הלא את תחבופת, אלחש לך משהו בארון.

את דואוק, את דואה, הרגשתי היא, שרם וקוקים לך, לאמיתו של דבר, את גילית את זהותי ואני אף ידני יודע את שמך.

100-75545-15

10

_____

100

(c) [REDACTED]

_____

מצאה כללי של אורבינו. תארומון בראש הגבעה.

_____

יורו ברוח שמירה על רוח המקום ושיתוף מלאה עם הרשמים, הבחנים, פועלים בלתי צד, פועלים, בהם צביונות הדעות של
בבעיות מתחומים, כשכל גוון מבלתי קבוצה של בהם

התקשקש לחינוך של אוניברסיטת אורביו. הבניין מצטנע ומתלכד עם נוי הרחוב.

שנה ו-80 תמנן זה בילו את הראשונה בסידרת שנות המגורים. הוא קיים דרישה מתמשך ומייגע, אך מורה ל

185

1.10.1988

07.10, ט"ח

[illegible]

2.10.1988

(ת) תקליטור

[illegible]

0.1988

07.10 שתיית לחן
גל מנח

09.05 — 1775
 09.05 — 1775
 09.05 — 1775

4.10.198

צילי בוקר.

[illegible]

5.10.12

שעון מוסיקלי.

[Faint, illegible markings]

6.10.19

יוטא

ח. חובצית בצמנית 23.05 - קל לך הוא שירים

